

нѣ само ги истадекали отъ прѣдѣлити си, нѣ дори и завладѣли нѣколко близоседни земи по Рейнъ. Срешта внѣтрѣшни ти врагове Конвентъ тѣ употрѣбилъ система та на *тероръ тѣ* (ужасъ тѣ). Отъ нѣколцина отъ члѣнове ти си той нагласилъ *комитетъ за обштественна та безопасностъ*, на който дали беспрѣдѣлна власть да издирва и да наказова всички ти противници на народшравление то; водачъ на тоя комитетъ билъ Робесперъ. Машина та, която се казова *гилотина*, всякой день отсичала по нѣколко десетини глави на отсѣдени ти, (повече то отъ бивши ти боляре и голѣмци). Буна та въ Вандей и въ други ти области била потѣпкана: тамъ съшто така избили много свѣтъ.

Най-сетнѣ господароване то на ужасъ тѣ дотегнало много на народъ тѣ: никой не могълъ да бѣде увѣренъ за животъ тѣ си. Пд-умѣрени ти члѣнове отъ Конвентъ тѣ се сговорили, та дигнали гласъ срешта Робеспера, набѣдили го, че иска да усвои върховна та власть. Робесперъ и най-распалени ти му другаре загинали подъ гилотина та. (Дантонъ оште отъ пд-напрѣдъ билъ наказанъ по интриги ти на Робеспера; а Марата го погубило едно момиче, Шарлота Корде, която мислила съ негова та смъртъ да избави Франция отъ ужасъ тѣ). Тогава се довършило врѣме то на ужасъ тѣ. Ония, што били затворени въ тъмница, били пустнати. Клубъ тѣ на якобинци ти билъ затворенъ, парижска та сганъ била обезорѣжена и на народъ тѣ се дало свобода да си исповѣда католическа та вѣра. Слѣдъ това Конвентъ тѣ билъ распуснатъ, и власть та била дадена въ рѣцѣ тѣ на Директория, която състояла отъ петъ члѣна (1795 год.).

Директория и Наполеонъ Бонапартъ. Между това по крайнини ти се протакала война та съ вѣнкашни ти неприятеле. Въ тия боеве се прочули мнозина республикански войводи (Журданъ, Моро, Масена и др.); нѣ всички ти тия ги затулилъ задъ себе си Наполеонъ Бонапартъ, родомъ